

begge partier, som vil meget mere end det, som man måske kan få Venstre og De Konservative med på ved et forlig.

Jeg tror ikke, at den ro opnås. Jeg tror, at roen bedre opnås ved, at man rent faktisk får gennemført det, man mener, det, man holdningsmæssigt selv kan stå inde for.

Men det, der egentlig bragte mig herop, var, at indenrigsministeren sagde, at formålsparagraffen er direkte afskrifter af integrationsbetænkningen. Her vil jeg så bare sige, at der jo mangler det væsentlige. Der mangler det, at man skal tage udgangspunkt i den enkelte flygtnings eller indvandrers individuelle ønsker, behov og forudsætninger, og at integrationsindsatsen skal respektere den enkelte flygtnings eller indvandrers kulturelle identitet.

Det var præcis det, indenrigsministeren blev spurgt om, og som han mente intet havde med integration at gøre. Vil ministeren fastholde det synspunkt?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Tre korte ting. Jeg synes, at indenrigsministeren fik skabt lidt usikkerhed om, hvem der har introduceret spørgsmålet om studerende i debatten, og jeg vil godt læse op fra bemærkningerne:

»Efter Indenrigsministeriets opfattelse er det mere nærliggende at sammenligne nyankomne udlændinge med personer, der f.eks. modtager Statens Uddannelsesstøtte, idet begge disse grupper befinder sig i en uddannelse eller uddannelseslignende situation.«

Så lad os holde helt fast i, at det er Indenrigsministeriet og indenrigsministeren, den forhenværende hr. Thorkild Simonsen, der har introduceret det.

For det andet. Når jeg sagde, at regeringen søgte mod højre, så var det ikke et forsøg på motivforskning. Det var sådan set et forsøg på en konstatering. Indenrigsministeren mener, at man har søgt mod midten. Det skal jeg så ikke blande mig i. Det kan vi måske diskutere ved en anden lejlighed. Men spørgsmålet er: Hvad får indenrigsministeren og regeringen ud af at søge mod midten, hvis vi kalder Venstre og De Konservative midten?

Jeg tror, at det, de får ud af det, er, at de bliver stillet over for nye krav. Det har vi jo allerede hørt i den her diskussion. Der er ikke blevet lavet noget nyt nationalt kompromis. Der er ikke opnået nogen enighed. Der er lavet en

platform, hvorfra der kan stilles krav om 7, 9 og 12 års ophold.

Til sidst en stor ros. Jeg synes, at det er et ualmindelig godt forslag, som indenrigsministeren kom med her. Han ville nemlig overveje, at man regnede tidspunktet for varigt ophold fra ankomsttidspunktet. Det synes jeg var en virkelig god ting, og det er jeg sikker på, at man også i Indenrigsministeriets embedsmandsstab vil overveje fantastisk grundigt.

Jeg synes, det er et virkelig godt forslag, for det betyder jo, at en række af de urimeligheder og vilkårligheder, som vi har set, som hænger sammen med, hvornår folk tilfældigvis er ankommet, vil blive fjernet. Så jeg synes, at indenrigsministeren skal holde fast i det ualmindelig gode forslag.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Indenrigsministeren nævnte for et øjeblik siden, at den, der ikke kan bo i Gentofte, skal bo i en anden kommune. Jeg tror, det var ment som et alibi for at tvangsbosætte fremmede i netop Gentofte Kommune.

Det vil altså sige, at ministeren finder en månedlig husleje på 12.000 kr. for rimelig. Lex Gentofte skal altså gennemføres uden hensyn til en husleje på 144.000 kr. om året!

Man må altså sige, at Danmark er et rigt land, men mon der bliver noget tilbage til vores egne svage, mindrebemidlede og handicappede i samfundet, når vi skal lukke kommunekasserne op for en husleje på 144.000 kr. om året?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

For det første vil jeg godt til ministerens besvarelse vedrørende indgåelse af ægteskab i den fase, hvor man søger om asyl, sige, at jeg har bemærket ministerens udtalelse omkring den halvårsregel, der var lagt op til. Jeg vil bare godt sige, at for Kristeligt Folkepartis vedkommende er udgangspunktet sådan set mere spørgsmålet, om man selv har ret til at bestemme, hvornår man vil gifte sig. Det er det helt principielle i sagen for at skære ind til benet.

Den anden bemærkning vedrører det, som hr. Søren Søndergaard også var inde på. Jeg fornemmer på ministerens besvarelse en opblødning på spørgsmålet om treårsgrænsen, nemlig ved at ville tage udgangspunkt i, hvornår der bliver søgt om asyl, så man ikke oven i en treårsgrænse eller femårsgrænse, som vi fra